

ИЗЈАВЕ ПРЕТСЕДНИКА АЛБАНСКЕ РЕПУБЛИКЕ

Скадар, 29 августа 1927.

Данас по подне у 6 часова примио ме албански претседник да ми према обећању учињеном у Драчу да изјаве за „Правду“. Пријем је требало да буде у пет, али сам накнадно обавештен да дођем доцније, јер су у аудијенцији једновременно претседници сената и парламента. На десет минута пре шест улазимо у башту „Гранд Хотела“ ја и мајор Таф-Кази. Гардисти и полицајци поздрављају на капији украшеној великим заставама. У башти су сви министри окупљени за министарску седницу. Само је претседникова столица празна. С њима је и г. Салахедин Блошми, посланик у Румунији. Ми се само јављамо и пролазимо ка улазу, одакле нас г. Гиларди уводи у велику дворану. Она је застрта ћилимовима. Наоколо су многобројне фотеље и канабета. На зидовима велика слика претседника на коњу, а затим сцена из дела »Quo vadis?«: Урзус савлађује бика. Послужују ме кафом и хладном киселом водом, па претседник улази, док се г. г. Гиларди и Таф-Кази удаљују журно.

Претседник је у цивилу, свеж, насмејан, вечито елегантан. Рекоше ми да се раније био доста испунио, али је после недавне болести, кад су аеропланом долазила два италијанска професора да га лече, опет на старом. По мало је „шими“. Он се срдечно здрави и распитује о Београду, о мојим домаћим стварима, зашто тако дуго нисам долазио.

— Прво ћу да вам се нешто жалим пре него што вам будем узео изјаву. У Тирани су ме пратили детек-